

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Борис Грінченко

ПАН КОЦЬКИЙ

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Борис Грінченко

Пан Коцький

«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»

Грінченко Б.

Пан Коцький / Б. Грінченко — «Мультимедийное издательство Стрельбицкого», — (ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

«Пан Коцький» Бориса Грінченка – психологічне оповідання про життя kota, який був дуже рідний авторові, чия смерть сприймалася з усім можливим боєм, як смерть близької душі***. Перу автора належать й інші твори, зокрема, «Батько та дочка», «На розпутті», діалогія «Серед темної ночі», «Під тихими вербами», «Без хліба», «Каторжна», «Сам собі пан» тощо. Борис Грінченко відомий як талановитий письменник, який працював у жанрах прози, поезії та драматургії.

© Грінченко Б.
© Мультимедийное издательство
Стрельбицкого

Борис Грінченко ПАН КОЦЬКИЙ

Через що в мене до всіх живих тварин на світі таке почування, як до чогось рідного? Через що думка про їх збуджує в мене милосердність, терпимість і любов? Через що я лічу всіх тварин до своєї сім'ї так само, як і всіх людей?.. Через що тварина зостається мені другом, братом, товаришем, якого я шукаю, якого люблю?

Е. Золя.

Я не люблю котів, вони завжди мають ворожі заміри проти пташок.

Але цей придбав мою прихильність.

Випадком трапилося, що він народився на канапі в моїй світлиці. З цього часу канапа зробилася найулюбленішим місцем, де він пробував.

На згадку про звісного казкового героя, що подужав усіх лісових звірів, його найменовано Паном Коцьким. Однак в йому не було нічого геройського, і він виявляв таку повагу до кожного звіра, що завжди тікав од кожного, а найбільше від трьох здорових псів, бо кожен з їх мав такого рота, що в йому вільно могло міститися з пару Панів Коцьких.

Змалку виявляв надзвичайну любов до письменства. Лазив залюбки по великих полицях з книжками і був дуже лихий на товсті томи, коли вони не хотіли з їм гулятися, а важко й гучно гупали додолу. Коли хто працював за столом, злазив на стіл, сідав і дивився. Так він довгий час щодня уважно слухав, як читано український переклад однієї великої поважної книги, що саме тоді готовано до друку за кордон. Але найбільше, здається, прихильний був до повістярства, принаймні він вельми цікавився моєю повістю. Я тоді писав «Під тихими вербами». Щодня вранці в десять годин я сідав за роботу, а він стрибав на стіл, – знав, що там уже є про його місце. Сидів і дивився уважно, блищачи своєю шерстю темно-мишастою, скрізь однаковою. Уважно дивився своїми жовтими ясними очима, як бігало по паперу моє перо. Мабуть, часом йому здавалося, що я не так пишу, як треба, і він граціозно й злегенька спиняв перо своєю лапкою.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.